

fattes af § 1. Båndlagt arv, båndlagt gave samt rentenydelseskapitaler overføres til bestyrelse i en forvaltningsafdeling, som justitsministeren har godkendt til at bestyre båndlagt tvangsarv. Det samme gælder midler, der er anbragt i overformynderiet efter bestemmelse i en legatfundats eller et lignende dokument.

Stk. 2. Nærmere regler om afgivelsen og om den fortsatte bestyrelse af midlerne i overgangsperioden fastsættes af justitsministeren, der endvidere om fornødent kan forlænge fristen.

Stk. 3. Midler, der ifølge bestemmelse i

testamente, gavebrev eller fundats kun kan anbringes i overformynderiet, men som ikke omfattes af § 1, og som endnu ikke er modtaget i overformynderiet, indsættes i stedet i en af de i stk. 1 nævnte forvaltningsafdelinger.

§ 9. Påtegninger på pantebreve, hvorved disse overgår fra overformynderiets bestyrelse til bestyrelse i et andet pengeinstitut, kan tinglyses uden afgift til det offentlige.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 31. januar 1962 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave at overveje spørgsmålet om ændring af den bestående ordning vedrørende overformynderiet, herunder at undersøge, hvilke foranstaltninger der ville kunne træffes med henblik på at forbedre overformynderiets driftsøkonomi og sætte institutionen i stand til at betale normal markedsrente af de under den bestyrede kontante midler. Udvalget skulle endvidere på grundlag af den nævnte undersøgelse og en vurdering af overformynderiets samfundsmæssige betydning tage stilling til, om overformynderiet kan opretholdes, eller om det vil være mere hensigtsmæssigt at ophæve overformynderiet og henlægge dets funktioner til andre myndigheder og institutioner. Dette udvalg har afgivet betænkning i juli 1964 (betænkning nr. 358).

Betænkningen indeholder bl. a. en redegørelse for overformynderiets nuværende økonomiske situation og en række beregninger vedrørende den fremtidige udvikling. Disse beregninger bygger på den forudsætning, at institutionen fremtidig skal yde normal indlånsrente af de kontante indeståender, og at de nugældende begrænsninger i kontohavernes adgang til at anvende kontante indeståender til køb af værdipapirer skal ophæves. Til gengæld forudsættes væsentlige forbedringer af driftsøkonomien bl. a. ved rationaliseringsforanstaltninger og deraf følgende reduktion af personalet og ved salg af overformynderiets bygning. På dette grundlag anslog udvalget, at en videreførelse af overformynderiet med dets nuværende forvaltningsområde ville medføre samlede udgifter for statskassen på mindst 17½ mill. kr. Udvalget fandt ikke at kunne bortse fra, at der på ny kunne opstå en situation,

der gjorde økonomisk bistand nødvendig. Statens udgifter ved overformynderiets nedlæggelse ansloges af udvalget til ca. 21 mill. kr., medens en videreførelse af overformynderiet alene med den opgave at bestyre umyndiges og borteblevnes midler efter udvalgets opfattelse ville medføre samlede udgifter for staten på ca. 20 mill. kr.

Udgifterne ved en fuldstændig nedlæggelse af overformynderiet skyldes dels, at der må udredes betydelige beløb til pension og ventepenge for personalet, dels at salget af overformynderiets beholdning af værdipapirer til de gældende kurser ikke kan skaffe fuld dækning for kontohavernes kontante tilgodehavender. Efter overformynderilovens § 8 hæfter staten for det manglende beløb. Når også en videreførelse af overformynderiet som en selvstændig institution vil medføre store engangsudgifter for staten, skyldes det nødvendigheden af ikke blot at udligne det nuværende statusmæssige underskud, men også at skabe en reservefond bl. a. til imødegåelse af driftsunderskuddet i de første år efter en rekonstruktion, indtil den foreslåede nedskæring af driftsudgifterne og den forventede stigning af driftsindtægterne får fuld virkning. Videreføres overformynderiet med reduceret forvaltningsområde, kommer hertil udgifterne til pensionering og ventepenge for den del af personalet, der overflødiggøres ved reduktionen.

Udvalgets beregninger er foretaget på grundlag af overformynderiets status pr. 31. marts 1963 og med udgangspunkt i kurserne på værdipapirer pr. 31. december 1963. Driftsudgifterne er anslået på grundlag af pris- og lønniveauet i 1963. De senere stedfundne forskydninger i dette grundlag betyder, at statens udgifter ved alle tre løsninger nu vil blive